

POTARCZKA (1) *sb f*

potarczka, [**potarzka** (wymowa *potar-zka*)].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); -tarcz-, [-tarz-]; *końcowe a jasne*.

sg *N* potarczka. ◇ [A potarczke. ◇ L potarcze. ◇ pl *N* potarзки.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Utarczka, bitwa z udziałem niewielkiej liczby wojska*: [Zábito w tey potarcze z nieprzyacielskiego wojska tyfiac *StryjKron* 654 (*Linde*).]

potarczka z kim: Y była potym potarczka Miciśławowi/ y Stopolkowi pod Włodimirzem z Dawidem Ihorowiczem ná vrocíczu *StryjKron* 185; [gdyż zjachali się tam byli jakieś ich [*Arabów*] roty i dwa dni przedtem mieli potarczkę z sobą *RadzPodróż* 89].

2. [*Zatarg*:

Wyrażenie: »sądowa potarzka«: Vcziń to aby przestrzeganie praw było zżytkiem poddanym/ á fądowe potarški szkodliwe *IsocrGlicz* li3 (*Linde*).]

Synonimy: 2. *spor, sporka, zatarga, zatargnienie*.

Cf **UTARCZKA, ZATARCZKA**

KW, ZCh